

Videamus ergo, *an proximum hic debeat intelligi Subiectum, an remotiorum quoddam.*

§. XVII. Sane hic vel sola illa rationi conveniens Logi-
corum Regula, quod *Genus proximum omnium optime rem re-*
presentet, sufficit ad demonstrandum, quod subiectum Proxi-
mum sit intelligendum potius quam Remotum. Nam subje-
ctum respectu suorum Accidentium, se semper habet ut con-
ceptus superior ad Inferiorem. Huc accedit, quod *in Propo-*
sitionibus, ubi Prædicatum est jam Substantia, necessario idem, Pro-
positionis nempe, subiectum intelligatur. v. gr. Q. animal est
homo, quod idem est ac si diceret: Q. animal est animal rati-
onale.

§. XIX. Cum ergo & usus & Ratio doceant, quod Sub-
iectum Propositionis semper sit in Prædicato subintelligen-
dum, patet *tres ingressuros esse terminos conversionem*, si aliud
in Prædicato subintelligatur subiectum, quam Propositionis:
& hoc incaute faciunt illi, qui hanc v. gr. ita convertunt: Q. ho-
mo est magnus, Ergo Quoddam magnum est homo. Quid enim
est illud *magnum nisi Ens magnum*, adsunt ergo tres termini,
homo, homo magnus, & Ens magnum, id quod sane conversionis
naturæ repugnat. Quod si debitum intelligatur subiectum,
semper procedet Conversio Universalis v. gr. Q. homo est
magnus (sc. homo) Ergo Q. homo magnus est homo.

§. XIX. De cætero, quantum ad Syllogismum, aliter *Syn-*
thetice, aliter *Analytice*, ille consiveratur. *Analytice* vulgo consi-
derant Philosophi, qui primum jubent considerare Conclusio-
nem, dein examinare Præmissas: Hoc vero modo veritas qui-
dem aliquo modo potest judicari, inveniri nentiquam. Sed
si hoc intendas, *Synthetice* procedendum, id est, primum con-
sideranda Major, & ex hac Conclusio elicienda.

§. XX. Ergo ut in *Analysi* Medius terminus maximi est
momenti; ita in *Synthesi* Novus. Novus autem ille terminus
nihil est aliud, quam *Subiecti aut Prædicati Conceptus Superior*,
In-